

Castell de pedra de Can Boquet

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Can Boquet
Alçada: 403

Coordenades:

Latitud: 41.52825
Longitud: 2.3432
UTM Est (X): 445205
UTM Nord (Y): 4597609

Classificació

Número de fitxa 08214 - 14
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Neolític Edats dels Metalls Medieval
Estat de conservació Regular

Notes de conservació: Coneixent perfectament aquesta zona, es pot dir que en els últims 10 a 15 anys, aquest lloc ha sofert un procés de degradació que de moment sembla imparabile. S'han detectat restes de fogueres, deixalles de tota mena, (matalassos, sofàs, plàstics, xeringues, etc), així com la presència constant d'activitats furtives. Els accessos dins dels Recers, s'han eixamplat com a conseqüència de la massificada presència humana, ampliada per la presència cada vegada més nombrosa d'aficionats a l'escalada lliure. S'ha observat que, un dels blocs granítics, per la part de baix dels Recers, ha estat excavat i espoliat fins a tal punt, que una llosa de grans proporcions, s'ha després del sostre de manera molt perillosa.

Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Número inventari Si (1259 CC.AA)

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil

Ús actual:	Científic
Titularitat	Privada
Titular:	08213A002000110000JP
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dc., 14/01/2015 - 01:00

Descripció

S'hi accedeix des de la Creu de Can Boquet, per la pista de la dreta que condueix cap al dolmen de la Roca d'en Toni, en direcció a Ca l'Arcís. Entre els camps de vinyes i el dolmen de la Roca d'en Toni, hi ha una pista prohibida als vehicles, que passa pel mig de dues feixes, i sense deixar el camí de la dreta, s'arriba a la zona dels rocs d'en Sardinyà. Es deixen a mà esquerra i es continua uns 25 metres més fins que el camí acabi en el bosc, on hi ha davant mateix aquest conjunt granític.

Es tracta d'un recinte envoltat de grans blocs granítics, de més de tres metres d'alçada per un gruix que oscil·la entre un metre i dos i mig, fent que es tracti d'un recinte tancat i de difícil accés, ja que la única entrada es pot fer per dues escletxes.

L'interior del recinte, en forma de L, amida tres metres la part estreta i cinc la part ampla, per set de llargada. Enfront de l'entrada principal, té un altre annex, en forma de recinte envoltat per quatre grans blocs, semblant a una cambra rectangular.

Observacions:

També es coneix amb els nom de Rocs de Can Boquet o Els Recers

Història

Descobert pel grup d'en Jaume Ventura l'any 1950, després de la Cova d'en Pau i la Cova de la Granota. L'excavació s'inicià a partir d'una escletxa estreta que quedava en un dels dos accessos d'entrada. Mesurava 70 cm. per la seva part alta i 30 cm. el fons, per tres metres de llarg. D'aquí sortí una destal votiva de color blanc, de 4 cm. aproximadament x 8 cm x 12 cm de gruix, i diversos fragments de sílex i fragments de ceràmica d'èpoques neolítica, campaniforme, celta i medieval.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

CUYÀS, JM. (1976) Història de Badalona, Autor, pàg. 65.

GENERALITAT DE CATALUNYA (1983). Inventari del patrimoni arqueològic del Maresme. Vilassar de Dalt. Departament de Cultura de la Generalitat. Barcelona.

MONTLLÓ, Jordi i BOSCH, Laura (2008) Inventari del patrimoni arqueològic del Parc de la serralada litoral, Fitxa núm. 090.

RIBAS, Marià (1964). Els orígens de Mataró. Caixa d'Estalvis de Mataró

UBACH, Pau (1994): Memòries etno-arqueològiques. Vilassar de Dalt, 1934-1993. 6.000 anys d'història en el Maresme. L'Aixernador. Argentona, pp.144-146.

UBACH, Pau (2015): Estudi del megalític i capelles de l'entorn. En record de Fortuny, baró d'Esponellà.

Vilassar, abril 2015.

